

Vleermuizen

Nog even een brief op de bus doen nog voor de laatste lichter. Het is een prachtige zomeravond, muggen zoemen en ik kijk uit naar vleermuizen. Er vliegen er om deze tijd altijd een paar boven het veldje naast de beek.

De hond weet het al, ze gaat dan ook liggen, dat wordt weer wachten. Ja, hoor, ze zijn al druk in de weer; ik blijf het leuk vinden om naar ze te kijken. De perfectie van hun vlieg-en vangkunst verbaast me steeds weer: ze pakken het kleinste insect, maar raken nooit iets anders. Feilloos missen ze elk takje, blaadje, elke lantaarnpaal of menselijke haarbos wordt op tijd ontweken, terwijl de muggenzwerm al snel uitgedund wordt.

“De hond wordt al oud, hè? Het is maar goed dat je hem even laat rusten.”

O nee, die kletstante, nu zullen de vleermuizen wel weggaan. Ze praat maar door, je hoeft alleen af en toe wat geluid te laten horen en met een:

“Ja, toch?” ratelt ze weer verder.

Terwijl ik naar de vleermuizen blijf kijken, passeert een aantal onderwerpen de revue; de nieuwe auto, de nieuwe... , het meeste hoor ik niet echt. Ik maak af en toe geluid en de hond slaakt een diepe zucht. De vrouw heeft het over de schoolprestaties van haar kind. Af en toe slaat ze naar een mug.

“Wat een muggen zitten hier, ze zouden er wat aan moeten doen.”

De vleermuizen doen er wat aan en goed ook, de muggenzwerm dunt al aardig uit. Ze geven daarbij een fantastische show, vliegen vlak over en om ons heen, ik kan ze bijna aanraken. Ik hoor ze zelfs als de mevrouw even adem haalt, het aantal muggen wordt al kleiner. Het verbaast me dat zij de vleermuizen niet opmerkt.

“... echt een natuurkind, net als ik. De laatste biologieles over vleermuizen, hij kwam er niet over uitgepraat.”

En er volgt een verslag van mijn les, alsof ze er bij geweest is. Ha, ze valt me dan toch nog mee, ze heeft interesse in de natuur.

“Leuk hè” zeg ik, “kijk, daar vliegen...”

Ik slik de rest gauw in als ik haar hoor zeggen:

“Maar gelukkig komen ze hier niet voor. Stel je voor die enge beesten hier. Ik las laatst in de krant dat ze hondsdol kunnen worden.”

Dit wordt mijn hond te dol, ze staat op en schudt zich lekker uit. Genoeg stilgestaan.

“Je hond is uitgerust, je kunt weer verder. Goh, staan we hier al bijna een uur? Gelukkig maar dat ik je zag staan, anders had je hier alleen gestaan en er is hier nooit iets te zien of te beleven.”

Ze loopt weg en het restant van de muggen vliegt met haar mee en dus vliegen de vleermuizen ook met haar mee, vlak boven en achter haar vangen ze hun prooi. Het lijkt even of ze haar weggagen, zo dicht vliegen ze achter haar. Ze draait zich nog even om en roept:

“Wees maar blij dat hier geen vleermuizen voorkomen!”